

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Quintu[m]: est mysteriu[m] ordinande receptio[n]is

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ber. de sacrō eucharī. De myste.

tetur metalipis i. assūptio vel transsumptio: q̄ p̄ h̄ (vt d̄ Darnascen⁹) ynitatē sūlā dei assūmim⁹: siue in ei⁹ ynitatē transsummūr. Consideratio aut̄ hui⁹ significa-
tōis explic̄ haber fructū in nobis. **Pri-**
mo em̄ ē inductiua speratiua affectionis.
Vñ d̄ h̄ sac̄m pign⁹ eterne hereditat̄
vide dei bonitatē. Lū dñs p̄ sua passionē
nob̄ adq̄sierit hereditatē celestē q̄ q̄dū
viatores sum⁹ ea actu b̄fē n̄ possum⁹ in
re sed tātū in spe. Iñ nob̄ h̄ sac̄m reliq̄ i
pign⁹. Nihil em̄ mai⁹: nihil chari⁹: nihil
paos⁹ aut̄ dign⁹: nihil dulci⁹ aut̄ uile⁹
relinquere poterat i pign⁹ q̄ seip̄m. Hiero.
Hāc vltimā mēorā nob̄ reliq̄ queadū
dū s̄q̄s p̄ gre p̄ficiēs aliqd pign⁹ q̄ quē
diligit relinq̄t vt q̄tēsūq̄ illō vidērit os-
sit i eī⁹ bisic̄ia ⁊ amicitias mēorari quēz
si ille p̄fecte dilexerit n̄ sine igēti. Considerio
poterit illud videre. Hec ille. **Sed** ē
inductiua affectiua incitatori⁹. s. vt festi-
nys ad dei quēs i ad ipm̄ clare viden-
dū p̄tingere. Heb. viii. Festinem⁹ ingredi-
in illā requī. **Tertio** ē inductiua incul-
tatiue p̄gustatoris. Jo. d̄ Bern. O glori-
sa ⁊ amabilis sp̄s: sp̄sūm habes in ter-
ra sub sac̄o: sed in celis habitat sine yel-
mēto. Hic revera q̄si dulce plūdiū ⁊ iocū-
da del̄pōsatio. Ibi nuptiale quīnū ⁊ bea-
ta fiet p̄iunctio s. cū de fide ad sp̄em:
spe ad rem: or̄ mensa ad mētā: de sabbato
ad sabbatū fier trāsmigratio. Lū em̄ vi-
d̄bis ip̄e iefus q̄ dulcis ē in facie: dulcis in
operdulcis in noie. Hec ille. Langūl autē
tres sup̄dīce signōes in trib⁹ or̄ onib⁹ siue
collectis que dñr in missa de eucharistia.
P̄ma in p̄ma: sc̄da in sc̄da: etiā in etiā: vt
vt clare p̄z intuēti. Tē etiā tangūl i illā
angiphona quā cātar eccl̄ia. O sac̄i quīnū
uiu in q̄ ch̄z sumi⁹: recolit mēoria passio-
nis ei⁹: ecce p̄ma signatio mēs ip̄e ḡfa:
ecce signōes mēbro⁹ eccl̄ie ⁊ future gle nob̄
pign⁹ daf̄: ecce tertiā signatio. Lū itaq̄ re-
cipies aut̄ adorab̄ ch̄z corp⁹ i h̄ sac̄o q̄n-
ra poteris deuotōe: tres p̄dictas signatio-
nes considera vt inde fructus salub̄es va-
leas reportare.

Quartū est mysteriū ordināde recep-
tionis vbi p̄mo notandus est fin

pus ch̄i. **H**rim⁹ mod⁹ ē sac̄alis tātū q̄
quenit bis q̄ h̄ sac̄m tālī credētes accipiāe
nō tātū sūt in charitate q̄ talis nō recipit es-
fectū sp̄uale hui⁹ sac̄i h̄ in dānatione suā
sumit vt postea dancē do dicturi sumus.

Sed̄ mod⁹ ē sp̄ualis tantū q̄ cōuenit
ob̄ iustis q̄ devotionē ⁊ affectionē habet
ad h̄ sac̄m ⁊ ad ch̄i passionē p̄ ipsum rep̄-
sentatam q̄uis h̄ sac̄m actu nō accipiat
Aug. li. de remedio p̄nie, t̄ h̄ de 2fe. dil.
L. Crede ⁊ māducāsti. Credere em̄ in eū
hoc ē panē viuū māducāre. Qui credit in
eū māducāt eū. Hec ille. Sic at̄ d̄ Bo.
in. viii. Māducāre hoc sac̄m sp̄ualē re-
cogitare ⁊ refici circa ch̄i passionē q̄ fuit
in co:pis ei⁹ m̄teplīci afflictōe ⁊ sanguinis
effusio. In q̄ manifestat imensa dei
chantas ⁊ in hoc aia p̄fecte refici ⁊ dele-
ctas. **T**ertiū mod⁹ ē sacramentāl ⁊ sp̄ua-
lis sumi: t̄ iste tēteri parib⁹ p̄fectior ē. Est
tātū aquētendū q̄ receptio sacramentālis
p̄t etiā v̄ dīcī sp̄ualis vt sp̄uale distin-
guit ⁊ corporale. Nō em̄ in hoc factō mā-
ducāt ob̄is corporalē s̄ sp̄ualē ⁊ inūsibilis
liter. Uñ cū dñz dix̄set. Jo. vi. Nisi mā-
ducauerit carnē filii hōis nō babebitis
vitā in vobis. Multū ex discipulis eius au-
dientes dixerūt. Dur⁹ ē hic sermo, t̄c. qui
bus ip̄e dñs ait. Sp̄us est qui viuificat,
caro aut̄ nō p̄dest quicq̄. q.d. fin exposi-
tionē augustinū fug. pm. viii. Sp̄ualē itēs
lige q̄ locut⁹ sūz. Nō hoc corp⁹ q̄d̄ video
māducaturi elitis ⁊ bibitū illū sanguine
q̄e futuri sūt q̄ me crucifigēt. Sac̄im all
q̄d̄ vob̄ cōmēdat q̄d̄ sp̄ualē inrelectum
viuificabit vos. Nō em̄ erat māducādūz
corp⁹ eius in ea spe q̄ ab eis videbāt: fed̄
sp̄ualē ⁊ inūsibilē sub aliena spe. Nam sa-
cra eccl̄ie ordinant ad subueniēdū hōi invi-
ta sp̄uali. Lēca h̄ autē mysteriū receptio-
nis tria sunt specialia mysteria declarāda

Primū: est procuranda deuote recep-
tionis dignitas.

Secondū: est desideranda digne recep-
tionis fructuofitas.

Tertiū: est abominanda indigne recep-

Drim⁹ igitur ē peuranda deuote re-
ceptōis dignitas. Ubi primo nos
tāndū est q̄ aliquis potest dici in
dign⁹ hoc sac̄o duplicit. Aut ratōe p̄d

ordināde receptōis

F. LXXVI

prie iniquitatēz sic est indign⁹ ois ex⁹ i
pcō mortali. Aut rōe prie paruitatēz tī
firmitatēz sic q̄libet etia q̄ntūc⁹ sanct⁹
indign⁹. Proptere ois cōmunicās dicit
Dñe nō sum dign⁹ rc. Intelligenda est g
dignitas receptōis nō p̄ nobilitatēz tī
gmitatē nre p̄p̄le p̄dōis sy p̄ carētā mor
talis offensiois t̄ diuine gr̄e donū. Dign⁹
est ergo alijs hoc sacramēto q̄n nibil h̄z
in cōsciētā q̄ displiceat deo: tūc em sibi
dat de⁹ gr̄am q̄ facit ip̄m deo gratū. Aul
lus ḡ ex leip̄o dign⁹ ē h̄z p̄ gr̄am dei q̄ nul
li denegat ad eā se disponeti. Circa hanc
aut dignitatē receptōis notanda est tri
plex consideratio.

Prima: est cōsideratio preparatiue dis
positionis.

Secunda: est cōcomitatiue affectōis.

Tertia: est cōsecutiue deuotōis.

Prima igitur est conside
ratio p̄ preparatiue dispositōis. j. Reg. vii.
Preparate corda v̄ka dño. Et Eccl. vii.
Qui timet dñi p̄parat corda sua. Sz. ph
dolor: m̄l sollicite p̄parat vestimenta s̄z
nō corda; ḥ̄ q̄s dñ Matth. xxiiij. Ve vob
qui mundatis: id q̄d desors ē: intus autē
plent eti⁹ rapina t̄ iniquitate. Est aut p̄
cipue necessaria triple p̄paratiua dispo
sitio ante receptionē hui⁹ t̄ venerabilis a
cramēti. **P**rima ē dispositio sc̄ia pur
gatiōis. Deb̄z em̄ p̄us cōscia purgari ab
oī pcō t̄ affectō peccandi. Figura q̄ ad
pm̄i. Excludeb̄t alienigena a cōmētōe
agni pascal. Vñ ibi dñ. Ois alienigena nō
comedet ex eo. Alienigena in p̄posito ē q̄
fili⁹ t̄ diaboli p̄ imitationē q̄ sc̄z ē in pcō
mortali. Vñ Jo. viij. dt̄ dñs iudicis. Glos
ex p̄e diabolo estis: q̄d z dici p̄t̄ oib⁹ in
pcō mortali erit⁹ q̄ succedit diabolo
q̄li p̄t̄ in noīe t̄ hereditate. In noīe inq̄
q̄ dicit dñs de iuda. Jo. vij. Vñ? Er vob
diabol⁹ est. In hereditate eti⁹ q̄ ipsi⁹ di
cel illud Matth. xxv. Discedite a me ma
ligni in igne eternū q̄ p̄paratus est diabolo
lo t̄ angelis ei⁹. Quo ad sc̄dm vices de affe
ctōe peccandi q̄ ibidem excludit ab agni
cōmētōe seru⁹ emp̄tici⁹ q̄ nodū est circū
etius. Vñ ibi dñ. Ois fuua emp̄tici⁹ circū
sides t̄ sic comedet. Seru⁹ emp̄tici⁹ ē q̄

a petis mortalib⁹ cauet q̄s aguie ch̄z effis
caci⁹ redēpt⁹ ec̄ videſ. tal si velit ad h̄z sa
cramētu digne accedere: deponat p̄putū
t̄ affectionē t̄ radicē ois iniqtat̄. i. L. d. 7.
xj. Prober seip̄m h̄o vt sic de paneſillo ej
dat. Et. j. L. d. 7. v. Expurgate ver⁹ fermē
tū ut h̄z noua p̄spicio sic est. i. ec̄ debet⁹
azym. Eteni pasca n̄m imolatus ē ch̄z.
Itaq̄ epulemū nō in fermēto veteri neq̄
q̄ fermēto analicie t̄ neq̄cie s̄z in azymis
fineſtar. t̄ p̄t̄aris. i. in puritate affect⁹
t̄ intellect⁹. Circa istā dispositionem tria
sūt dubia p̄ceptāda. **P**rimū ē circa pc̄i
mortali p̄scias. Ubi notadū s̄m doctores
q̄ triplice h̄ri p̄t̄ pc̄i mortal⁹ p̄scia. **P**rima
ma ē p̄scia corporis certificatiōis. Pura cu
aliquis se formicatū fuisse v̄l sc̄it se ē in actu
alio pc̄i mortal⁹ interiori vel exteriori nō
dolens neq̄ p̄fessus de eo: t̄ talis accedes
mortallissime peccar: q̄r p̄t̄enit t̄ abutitur
sc̄oſcrōz t̄ metitū se incorporari ch̄io q̄d
eucharistia figurat: de cui⁹ pc̄i grauitas
te dicēdū erit postea. **S**ecunda est p̄scia p̄
babili cognitiōis. Pura cuz q̄s dñi sine
morose delectatus ē t̄ timet fuisse morta
lē p̄sensum: t̄uc si accedēdo sine p̄tritio
ne mortal⁹ peccat. q̄r discrimini se comit
tit circa tātu mysteriū. **T**ertia ē cōſcia
scrupulose vacillatiōis, sicut cu aliquis de
leui delectatiōe timet ne fuerit petm̄ mor
tale vbi non est: t̄ talis cōimādo minime
peccat. s̄m petr⁹ de thārā. q̄d vez est s̄m
petr⁹ de palude: q̄n firmā p̄sciam nor̄bz
z timorē quēdā seu vacillationē q̄ p̄t̄ di
ci timor nocturn⁹. p̄s. Nō timebis a t̄b
more nocturno. p̄s. Trepidau erūt timo
re vbi nō erat timor. De nocte q̄ppe lapi
des aut arbores credūt hostes eē aut fere
sue bestie. Dicēt petr⁹ de thārā. In p̄ma
p̄scia q̄s p̄t̄enit. In sc̄da discrimi se dicit
tit: h̄z i t̄tia nō. Sz forte q̄ris an ad p̄secu⁹
rāda p̄sciatā respectu pc̄i mortal⁹ suffice
re posſit p̄tritio sine p̄fessiōe. Pr̄ideo. Ta
lis auth̄z copiā p̄fessoris t̄ p̄ps sufficiens
p̄t̄eđi t̄ tu p̄ceccat mortaliter cōicando
nō recōciliatus ecclesie. Vñ hugo de sc̄d
victore. s. de potestate soluendi atq̄ ligan
di. c. xxj. Absq̄ sacerdotis absoluttonēs
criminoſ⁹ ad coionē ch̄z acceda p̄ certo
sibi iudicū m̄aducaturbit: c̄t̄si an m̄lt̄pe

De venerabili sacrō De myste.

niteat et vehementer dolet et ingemiscat.
Aut talis non habet copia pectorum, et tunc
dilectio inveniendū est: aut sibi iminet nictas ce-
lebrandi vel coicadi: reputa nō potest dimit-
tere similitudinem aperte posse vel turbare
alioz: sicut de illis q̄ coiter in religione cōi-
cante: vel de seculari post genuflexionem
anī sacerdotē et hmoi. Et tūc fīm Sco. suf-
ficit q̄ prerant et habeat ppositus p̄ficiē-
tūs citius poterāt. Aut nō imminet neceli-
tas nec pimilium et tūc peccat fīm Sco. Ri-
Sed m̄ dubium est circa (char. et Pe.
peccati mortalis ignorantiam cū s. saliq̄s
ignorāter in pētō mortali exīs ad sacra-
m̄ accedit. Ubi v̄tendū est hac distinctionē:
q̄ potest pcedere tristitia examinatio con-
scientie. **P**rima est cōminatio possibilis
diligenter: ita q̄ hō nullum angūlū scie-
dimisit indiscutib; ut vere impieas qd̄ dū
Jō. xij. Nūc iudicēt m̄di. s. microscopio
q̄ sic deb̄ hō se pparare acsi esset immedia-
te ex hoc m̄do tralitur ad p̄ez. In cuius
mysteriū comedens agnū pafcale pceptum
fuit Erod. xij. Renes v̄os accingeret et ca-
ciamēta hebitis in pectib; et bac̄los in ma-
nib; q̄sūt tria signa pegrini. O diligē-
laris in hospitio suo esset receptur? q̄nta
magis diligēs esse deb̄ ad tergendū so-
des p̄i opis q̄ deo pparat domū mētis
Jō. 9. Es. lxy. Executere de puluere. s. ne-
gligētis: p̄surge p vigilatiā: sede bierlm̄
traquillitatē cordis. Deo nāc̄ negligētis
velut dona sua parvū p̄dent spūlia dona
pcedere nō dignat Jō cū magna diligēti-
res etiā cal̄ exigit fulledo. Qui q̄ p̄tu-
rare h̄is p̄cm mortale a hō sacrum ac-
cedit nō peccat: sed pētō latentiū remi-
one accipit et meret. Uide aut̄ ista exa-
m̄ possiblē diligētis quā tradit Sco. et
Diligēti inq̄stioē habita fīm possibilitati
nre fragilitatis q̄nta. s. diligētis v̄r p̄-
des sacerdē in ardua re quā velle exā-
seriose. quā etiā inq̄stionē optet differen-
tia fīm diuersitatē penitētū ut vīz ma-
rē a ponat diligētis q̄ iādū nō est cō-
sus et minus in animo suo p̄ca sua poli-
vit et mēoz̄ retineret et tpe oportuo
cte p̄ficeret. Premissa infuḡ stritioē et

fessione sufficiet si fin' probabilitate corridenter ad probatam inquitione, si tunc concerit non peccatum per laetitia si quin dimittuntur. Secunda est exaltatio probabilis sufficiet: cum vix aliquis ergo aliud secundum discussio diligentibus non cu' oī diligenter possibili: sed in probabile est q̄ debet talis exaltatio sufficiens esse. Et talis (vt dicit Petrus deثارا) accedit non peccatum: etiam si ex fuit per aliquid morale quod eius cognitio p̄terfuit. Tertia est exaltatio vitupabilis negligenter: cum s. aliquis negligenter secundum disculpsit. Et talis (vt dicit Petrus deثارا) peccant mortali accedit: maxime si negligenter sit magna. Potest autem esse negligenter multo tripliciter: vel neglegit audire doctrine verbu' qd̄ posset illuminari de malis promissis et bonis omissionibus. Vel neglegit querere recta similia et professo: et perit atque discretu' q̄ cruditas et exaltatio de p̄dicione. Vel q̄ negligit exaltare secundum suā: sed imp̄paritate et qd̄ da leuitate et p̄niciose tarditate in fine qd̄ dragelime profiteatur differendo quantum potest: propter quoniam simile profiteatur ex culpa sua. Et quod hoc est ignoratio crassus affectata talis suscipies corp' chri' / mortali peccati facies contra illud apostoli: Prober seipm̄ hō et sic de pane illo edat te. Sed forte dices: q̄ Eccl. ix. dicit. Nesciens scit utrum amore vel odio dignus sit: q̄ si aliquando peccatum mortaliter accedit cu' ignorata culpa: quicquid ad communionē accedit / discriminū leprosum. Dicendum q̄ ad discriminis periculorum praevenientia non requirit scientia certitudine q̄ haberi non potest hoc quod est carere mortali. Juxta illud i. Eccl. viii. Nihil mihi cognitus sum: sed non in hoc iustificari sum: sed sufficit probabilitas p̄iectura q̄ promissa examinatione sufficiet haberi potest per quatuor signa fin' Bonauen. Richar. Pe. et Tho. Primum est cu' homo de offensis p̄terit dolor. Secundum cu' abstinentia a peccatis in futuro possumus habet. In his enim duobus vera scientia penitentia fin' Gregorii. Tertium est cum quis ad bonus opus se promptu' inuenit: quia probatio dilectionis exhibito est opis fin' Gregorii. Quartus cum quis verba dei deuote audit: q̄ Joan. viii. Qui ex deo est verba dei audit. Dicitur q̄ Tho. q̄ si quis facta diligenter inquisitio scientiae sue finis non quinq̄ sufficiet ad corp' chri' accedit

aliquo mortali petō in eo rāmanente qd eius cognitionē p̄terfugit: nō peccat: imo magis ex vi sacramēti remissionē peti cō seq̄. **Uñ Aug⁹.** dī. in qdā ser. q̄ qn̄ corp⁹ chri māducāt viuificat mortuos. **T**er tū dubiū est circa ministri prudentiā: q̄s vīc̄ debeat admittere ad hoc sacramētu z dō excludere. **Uñ** notandū q̄ a cōmu nione excludēdi sunt aliqui p̄cipue p̄pter tres causas. **P**rimo rōne punitōis: scz pcedentū petor̄: līc̄ etiā p̄triti sunt z cō fessi. **Uñ xxij. q. c. h.** **L**atorē dī de p̄fici da aut matricida: q̄ nō dī cōicāre vſez ad tres años. **E**t vt dī. Rich. in. iij. Nulli no torio ac manifesto z infamia petori cum ad pniā reuerētū est statim eucharistia mi strāda. **Uñ** i lege dictrī ē **E**co. xij. Adue na nō comedet ex eo scz agno pascali. **E**t glo. interliniaris. Aduenā illū q̄ nūg ve nit ad fidē nec adhuc firm⁹ est. Aduenā igī est ille q̄ dī nouo cōuersus est cum nō ē securū ad hoc sacramētu accedere. **I**n q̄ nō paru errare vīden̄ multi in ecclia q̄ illos q̄ māserūt in peccato carnis p̄ torū ānū vīc̄ ad dñicām in rāmis palmaz; de q̄bus certū est eis q̄ decē ānis z āpli⁹ sta tim post pascha ad p̄tēm reciderūt cōscat indiferenter; qd nullaten⁹ sic facere debet/ rent si pet̄ s̄nt notoriā aut p̄ sentētiaz; v̄l p̄fessione vel euīdētā rei: si v̄o s̄nt occul ta debet sacerdotes eos monere in secreto vr̄ adhuc aliquid tpc differat cōmūnō nē neceſſe offerat cū alijs cōtēaturi nisi for te videre exinde posse sc̄ scandalū: si aut pet̄ cū alijs cōionē debet eis dari: nē in de scandalū p̄ueniat: q̄ notoriō pet̄rī nō ita repēte danda est etiā penitēti z p̄fesso tū p̄f reuerētā sacramēti: tū vt p̄bef an sit cōuersio vera vel ficta: tū ne alijs pusilli sc̄andalisent. **E**t hec repulsiō maxime etiā facienda esst de his q̄ ex dissensiōib⁹ z oī dī suis pp̄lm sc̄andalizauerūt nec inuitē cōcordāt nisi aduenētē pascha: z forte nō p̄a p̄cordia līc̄ ficticia inuicem indulgētes z codonantes ex labijs tm̄ z nō ex corde. **P**ot̄n̄ p̄dices pet̄rīb⁹ notoriōs p̄tritis z p̄fessis aliqñ̄ grā sp̄ēal fieri dādo sibi cōio nē sine dilatioē vbi articul⁹ p̄terat vel ne cessat̄ līc̄ exigeret: puta q̄ eēt cā fernida p̄nia, copiūcio, et lachrymaz abūdantia p̄terāt̄ alios ad devotionē puocaret: yel si

mōris periculū iminere. **N**ā in extremo vite nulli penitēti est eucharistia denegāda: vt p̄baſ dis. l.c. Pētētes. z xxv.c. **S**c̄do exclu dūt̄ alīc̄ p̄fectū co gnōtiōis ars rōne fatuitatis aut rōne eratis: q̄ necessaria ē fides actual ad cōicādū. **D**e erate aut q̄ q̄s ad cōionē sit admittēdū dī alexā. in. iij. sū. q̄ standū ē arbitrio domi viri q̄ po/ tissime b̄z p̄fserare an cōmunicat̄ can tā fidē z discretionē habeat vt sc̄iat distin guere int̄ sacramētu i quo realiter p̄tēt̄ chīs: z materiale pane. **S**c̄do rōne ins dīpositōis v̄l q̄ nō dolēt de petis cōmis si uel nō habet p̄positū abstinentiā in futu ro. Tales em̄ salte in secreto monēdi sunt ne in tali statu cōicēt̄ zī cōicauerint grā uiter peccant: z rāsum si nō cōicauerit sal tem semel in anno nō sūt a peccato imi nes. **E**t dicas q̄ nō vides peccare q̄ cōio nē omittit ex eo q̄ ad illā se indīpositū vī det cū hoc prīnere vides ad reuerentiaz sacramēti. **D**icēdū q̄ nō peccat p̄f irrevē rentiā sacramētu: p̄f indīpositionē suā. **E**t q̄ q̄libet pet̄rī tenet se ad hoc sacramē nū disponere salte semel in anno: z vitam sua corrigeret emēdare. **Uñ** etiā dī ale xād. in. iij. sū. q̄ pet̄rī cogitat de malavi ta sua z intrīsec̄ exītāt̄ a dei grā gratis dataz z extīnct̄ a p̄bīo scripture: a voce p̄dicator̄ z exēplo bonoz vt pet̄rī depo ūt: si tunc nō agit opaz vt p̄terat: de nouo mortalis peccat pet̄rī sc̄negligētē: ad qd sequūtur alia pet̄rī. **S**cr̄pt̄ dīne grē: obdūratio cordis z ipenitētia. **O** q̄t det̄s net illaq̄atos diabol⁹. **O** q̄t sūt fornicato res: adulteri: blasphemī: vīlūra: h̄: z sīles q̄ vitā sua emēdare nō curāt. **O** iſensati. **O** reprobi. **O** maligni inimici creatorū rī det. **O** dānandi cruciatib⁹ cōfus. **L**ur duī rīc̄tā vestrā nō vīdet̄. Flete flete sup̄pos: flete inq̄ q̄ in breui p̄ delectatiō momē tanea luctis eternas penas. **H**eu heu qūta crudelitas: q̄m̄a ipetas q̄ misera factū tas nō p̄pati p̄prio periculo: p̄prio damno. **O** Inxūriōsi domate libidinē vestrā. **O** auari refrenate cupiditatē vestrā. **O** suḡbi deponite rāmorē cordis: iras: rāncorēs inuidias: z odia. **T**ē. **O** miseri pet̄rīs pur gare p̄sciētās vīras: p̄parate corda vt dī gne recipere valeatis sacratissimū christi

Ber. de sacrō euchar. De myste.

corpus. Ad q̄d p̄cipue induci deberetis tripli tōne. **P**rima ē rō p̄ceptionis. Precepit nās sancta m̄ ecclia oib⁹ fide⁹ lib⁹ vt communione recipiat. De hoc autē p̄ vagietate r̄gm varia facta sūt intituta. In ecclia siquidē p̄mitua dū saguis ch̄i recēs feruebat in cordib⁹ credentiū cōicabant oēs quotidie; vt p̄tz Aſf. iij. ⁊ de ſe. oſ. iiij. c. Peracta. Lapſu h̄o t̄pis vii⁹ cōiōis dēduct⁹ eſt ad dies dñicoꝝ. Et de hoc dīc Aug⁹. de ſe. oſ. iiij. c. Quotidie. Quoti die eucharisti cōione accipere nec laudo nec vitupero; oibus tñ diebus dñicis cōiātandū horor. Succeedēt h̄o t̄pe statuꝝ fuit ut ter in aō hoīes cōicarer; p̄icūn paſcha; natali dñi; ⁊ p̄teco. vt exp̄ſe p̄tz de ſe. oſ. iiij. c. Etli nō ſequiūs. tc. Secla res. T̄pe h̄o in q̄ charitas refriguit obliꝝ gauit ecclia laicos ad cōlōn semel tātum in aō; ſic p̄tz extra de p. ⁊ re. c. Omnis **S**ecda ē rō recordatiōis amoris h̄z quē nobis oñdit dñs iesus. p̄ nobis moriēdo cui⁹ mortis ſignū recordatiū est hoc ſat crāmētū vt ſ̄ dictū eſt. Et habeſ de ſe. oſ. iiij. c. Scriptura. c. Qui paſſus. c. Se mel ch̄i ſingratiſimi ſ̄ ſit cēlēndi q̄ cōtare negligū ſaltē ſemel in aō. **L**erita eſt ratio cōminatōis; q̄ ip̄e cōminatō de Jo. vij. Plii mādeaueritis carnē filiōis ⁊ biberitis ei⁹ ſanguinē; nō habebitis vita in yobis. Lū oī liḡ diligētia p̄pare dēm⁹ corda nra ⁊ purgare ſciētias. H̄o omni peccato vt digni efficiamur tan̄to ſacramēto. **H**ec etiā dicta ſunt d̄ pri ma diſpoſitio p̄paratiua q̄ eſt diſpoſitio cōſecratōis purgatois. **S**ecda eſt diſpoſitio carnalis moriſcatōis. Lū em̄ cibis iſte ſit ſpūalis oportet an ſumptionē eius hominē fieri ſpūale p̄ moriſcationē carnis ſiuē carnalis inclinatōis reddendō; ſz carnem oīno ſpū ſubiectaz. Gal. v. Qui ch̄i ſit carnē ſuā cruciſixerūt. Et Rho. vii. Dēbitores ſum⁹ nō carni vt fm̄ car niē viuam⁹. Si em̄ fm̄ carnē viuerit; moriēmini. Si autē ſpū facia carnis moriſcauerit; viuetis. Nō itaq̄ recipi d̄ tam venerabile ſacramētu q̄d eſt ſacramētu vite ſpūalis; niſi in corde puro ab oī carnalitate euacuato ⁊ cogitatiōib⁹ ⁊ affectionib⁹ ſpūalib⁹ pleno. Figura. Preceptū ſuerat filii Iſrl̄ vt q̄nq̄ agnū paſchalē come derēt renes ſuos accigerēt. Lx. xij. Si aſit comedetis illū; renes vros accinges. In q̄ docemur accingere renes cingulo caſtitatis q̄d aīaz cingit ⁊ ſtrigit ne ſe videret ad carnalē voluptaſ. Legit. iiij. Re vi. de oīza/ p̄ cū bobus recalcitrantib⁹ arta declinaret; tetigis arcā vt teneret eam. Et itatus dñs p̄cuſſit eū ſup temeritate ſua ⁊ mortuus e. vbi tradūt hebrei ⁊ ea nocte dormierat cū vrore ſua. Si oīza ꝑ cuſius eſt a dño ⁊ interſectus q̄ p̄ſumpſi tangere arcā in q̄ erat māna corp⁹ christi p̄figurās eo q̄ ea nocte iacuſſeret cū vrore ſua; q̄ntū putas diuini furoris meret qui poſteaq̄ dormiuit cū ſcubina ſpm̄ veri dñi corp⁹ accipere p̄ſuim̄. Et q̄ in q̄bū cūq̄ etiā in p̄iugatis opus carnale metis distractionē inducit; Ideo d̄ Hiero. ſug Matth. Si panes p̄pōlitōis ab his qui vrores fetigerant comedēti nō poterātq̄ ab his q̄ ſiugalib⁹ pauloante adhesere cōplexibus ſtingi; no q̄ nuptias cōdēmūs; ſed q̄ eo tge q̄ carnes aīz ſi mani ducaturi ſum⁹; vacare carnalib⁹ openib⁹ nō debem⁹. Hec ille. Sz q̄ hoc fm̄ con gruitatem ſi non fm̄ neceſſitatem intellicēdū eſt dicit Grego. q̄ talis eſt ſuo iudic̄io relinquentis ⁊ hoc ſiſiaſ cauſa plis generādē; vel cauſa reddēdi debitz. Si vero voluptas dñetur in ope (et id ſe. dicit) tūc p̄liberi debiz ne debet ad hoc ſacramētu. Si autē q̄ras de pollutione noſtturna an ipedire debeat ſuptionē eucha rilit. Norādū ſit Bon. ⁊ Rich. i. iiiij. oſ. ix. q̄ imūdicia corporal q̄ eſt p̄iuncta p̄uali impedit debet; zbm̄oi eſt pollutione prouenientis ex crapula ⁊ turpib⁹ cogitationib⁹ p̄cedētib⁹ invigilā; ⁊ marime ſi talis polo latio fuerit cū p̄tō morali cōcomitareſ ſed p̄cedēt; et ex ea relinquit notabilis mēns distractio. Imūdicia ſo pure corporis nullū hororē imūdicie in aīa generā ſo impedit; cuiuſm̄oi eſt imūdicia in pedesi militari imūdicia m̄eſtruoy; in muliereſ ſo militari etiā dici p̄t de infirmitate illa q̄ Leuit. xv. vocat fluxus ſeminis. H̄o etiā pollutione puentēs ex illuſioſe diabolica aut ex ſimpli motu nature ſi expellentis ſugitū non impedit. Unū narrat caſſa nus. Nouimus frātē qui cū caſtūonā;

ordināde receptōis F.LXXVIII

cordis corporis summa circūspectōe serua
ret: quoties se ad cōdonē dñicam p̄paras
se immūdo fluxu dormīes sedabat. Qui
multo tpe a sacro sanctis mysterijs trepi
dus abstineat: tandem ad seniorē hāc detu
lit q̄stionēq̄ aduerteret in dicto fratre nec
et suffluitate nec animi vagis cogitatio
nū illusionib⁹ dedirū: a sacro s̄tō mysterio
eū abstinere nō debere p̄fidēissime cēsuit
ne ḡ hāc fraudare: quo facto mox fratre dī
sina illa p̄tereūre illusionis p̄fuetudo celi
saut. Hec ille. Et dīc̄s igit̄ apparet qm̄
cōicatur⁹ debet p̄mo abycere oes delecta
tōes sensuales et mortificare faciēdo car
nē proīs spūi subiectā: si velit in hoc sa
cramēto grām et spūale p̄solutionē iuēni
re. Nā sicut dī Ber. Delicate sit p̄solati
tōes diuine ne dātū admittētib⁹ alie
nas. Hec ille. S̄z tūc cū extraneas dele
ctatōes vicerit et sensuales, inclinations
mortificaverit: tūc in hoc sacramēto spūa
les delectatōes p̄cipiat. Apo. ii. Vincēti
dabo mānū absconditū. In h̄ v̄tiḡ sacra
mēto est p̄illimū māna suauissimum atq̄
delectabilissimū sub sp̄e sacramētali absco
ditū. Figura exod. xv. Tūc pluit de⁹ mā
na filiis israel in deserto quādo nibil am
plus habuerūt de farina quā secū tule
rāt de egyptōis et de⁹ nō p̄solatōes cele
stes q̄dū aliq̄s q̄rit p̄solatōes terrenas
in ea delectat q̄ sunt de mūdo tenebro
so qui significat p̄ egyptū. Egyptus enim
tenebra interpr̄at: sic ḡt̄ de cōba dispo
nitōe p̄paratiua q̄ est dūpositio carnalis
mortificationis. Tertia ē dispositio corz
dialis oīonis: dī em̄ cōicatur⁹ atī cōmu
nō orare p̄ aliquod tps ex corde feruē
et deuoto: vt cū p̄ dicere possit. Ego ad
te dñe clamaui: et mane oīo mea p̄uenior
te. Ignū est em̄ yr dū creator diggatur
ad te descendere: tu p̄ dñiōtā oīone q̄ntum
tua p̄mitit ifrmitas ei sole: ter occurras
qd̄ tūc efficere poteris si mētē ab exterio
ribus reuoces. Mart̄ch. vij. Tu autē cum
oraueris intra in cubiculū tuū et clauso oī
sto oīa patrē tuū. Vbi Ber. Ingressus
in cubiculū ē cordis reuocatio: et clauso
osty ē cordis retentio. per q̄ duo faciliter
cor eleuat. Per orationē itaq̄ deuotā dis
ponitur mens ad recipiendū spūalem fru
ctum huius sacramēti. q̄ sicut dicit salua

tor Luc. xj. Pater celestis dabit spūm bo
num p̄fetibus se. Debet igit̄ būliter ac
deuote orare q̄ cōmunicatur⁹ est: q̄tinus
dignus dñs ev̄ p̄scientiā ab oī delicto eī
mudare et illā sibi grām celitus impertiri
q̄ dign⁹ efficiat tāti sacramētu recipere.
Pat̄z itaq̄ p̄ma p̄sideratio p̄tines ad di
gnitatem receptōis q̄ vīc̄ est consideratio
p̄paratiue dispositionis.

Secūda est cōsideratio

comitatue affectōis vbi vīc̄ p̄siderant
dū ē cū q̄b⁹ affectionib⁹ dī aliq̄s h̄ sacra
supere. Debet autē cōicanc in cōicando
p̄cipia affici tripli affectiōe. Prima ē
affectio amaricatine p̄punctiōis seu copi
etiam amaricatiōis. In cui⁹ mysteriū p̄ci
piebat agnus paschalis comedī cū lactu
cis agrestib⁹. vt h̄ Exo. xij. Lactuce enī
agrestes amare sūt. Aug⁹. Panis iste sa
lus est egris q̄e lacrymāe faciūt dulcio
rem. Debet autē in hoīe coicatuō puocari
h̄mōi p̄punctiōis amaricatio ex tripli re
cordatiōe. P̄mo ex recordatiōe dñice
passioni q̄ in h̄ sacramēto siḡ. Thren⁹.
P̄. Recordare paupratis mee et trāsgres
sionis. i. vilificatiōis et absintib⁹ et fellis.
Et r̄ndet p̄sona denota. M̄orā memor
ero et tabescer in me aīa mea. Un⁹ et Ioh⁹.
vij. discipulis de sua morte tristatib⁹ dixit
saluator. Uos p̄ristabimini s̄ tristitia
vra p̄fet in gaudiū. Virum ē pfecto q̄ in
huius sacri receptōe in q̄ sic remorat pal
lio dulcissimi ieu: scindit̄ cor hoīis aī
maritudine passionis et q̄ nō resoluīt̄ s̄li
q̄fit amoris feruore et q̄ nō p̄suis absobe
tur suauitat̄ dulcore. Nā licet ibi habeat
cām amaritudinis p̄siderando ibi dñi sui
passione: cām tū h̄ amoris inertimab̄is
p̄siderādo ibi diuina circa eū affectionē et
charitatem. Et cām h̄ gaudiū et dulcoris
spūalis p̄siderādo tātā dei sui benignitatis
et in tā nobilissima refectiōe dñici cor p̄s
ibi data. Q̄, at recipi debeat h̄ sacra cū
recordatiōe dñice passionis sat̄ manifestū
est: qn̄ia ad hoc institutum est hoc sacra
merētū ut m̄orā habeam⁹ dñice passionis
In figura h̄l⁹ p̄ceptū fuit Exo. xij. vt de
sanguine agnī ponerē sup̄ yrūc̄ postē et
i sup̄linariib⁹ domoz̄. Postes sustinetes
edificiū spūale qd̄ p̄cipue p̄summaq̄ eha
ritate: sūt fides et spes. vñ Heb. vij. Fūda

De venerabili sacrō De myste.

mentū fidei stat. **G**ibidē. Spem sicut ang
corā anie habem⁹ tutā atq̄ firmā. **D**ebe⁹
m̄is itaq̄ de sanguine veri agni ponere su⁹
p̄ fidē credēdo incubitans ipm p̄ n̄a redē
ptioē effusum: ⁊ sūg spem n̄ram q̄ ex san-
guine cb̄i p̄cipue firmitatē habz. **S**ugli-
minaria aut dom⁹ anie sunt: intellect⁹: et
voluntas q̄liniri dñt cb̄i sanguine. **D**ebz
enī hō in hoc sacro p̄siderare p̄ intellectū
dñi sui passionē ⁊ sic ad amaḡ ei⁹ accedi
p̄ affectū et voluntatē. **S**cđo et p̄sideratōe huāne frat-
gilat̄s: ⁊ vslitat̄s: q̄. s. p̄mcul⁹ v̄lis acq-
cedit ad dei maiestatē: ⁊ seru⁹ indign⁹ ad
dñm ⁊ regē glie. **D**eber ḡ cōicatur⁹ cū re-
uerētia ⁊ honore ⁊ pectoris tunisiō dicere
verba. **L**enturiois Dat. viij. Dñe nō sus-
dign⁹ vt intres sub tectū meū: sed tm̄ dic
verbo et sanabis aia mea. **N**ota bñ verba
et senti affectioē q̄ dicitis: Dñe nō sum di-
gnus (senti hi tuā indignitatē: tuā v̄litas)
re: tuā inabilitatē) vt intres tu q̄ es bōitas
infinita: sub tectū meū: coicando te mibi:
sed tm̄ dic verbo. i. salutē dona ex grā: ⁊ sa-
nabit aia mea: in p̄nti p̄ grā: ⁊ in futu-
ro p̄ glāz. **D**z itaq̄ hō le oīno indignū in-
dicat⁹ ex p̄p̄ys merit⁹: dz in dñi morte
sperare in mīto luḡ baculū crucis. **C**on-
gura. Preceptū suis vt comedetēs agnūz
pascale haberē baculos in mīptib⁹. **I**nq̄
docemur haberē pāclm̄ crucis: q̄ p̄egamur
li. p̄tra golia ⁊ illū si habebat in mīnu.
Lertio ex p̄sideratōe alienē ex p̄plorati-
onis. **D**e uotissimū babem⁹ exemplū q̄d
bō Hiero. in suo trāstū Eusebū narrat.
Nā quidā frater sc̄illimū corp⁹ telū attul-
lit ad eū: q̄d vbi hiero. vir dei videre po-
tuit(nobis ei auxiliatib⁹). p̄strauit se in cer-
rā. pt̄n⁹ ⁊ voce et lachrymis quā potat
clamabar di. Dñe ego sum vt sum di-
gn⁹ vt sub tectū meū ineret. **H**eruit hoc
pct̄r hō. **L**erte dñe nō sum dignus. Lur-
nūc tantū te hūllias: vt patiaris ad boies
descēderē publicanū ⁊ pct̄rē. **L**uc⁹ p̄p̄
quis eff̄ sacerdos: erigē se vir glōs⁹
genib⁹ flex s̄cūtis eū tenetib⁹ magnis la-
chrymis ⁊ insp̄rys ⁊ p̄pluris p̄cūtēs
p̄cē⁹ suū dñt: **L**u es dñs me⁹ ⁊ dē⁹ meus
q̄p̄ me passus es: **L**erte tu es ille q̄ cū dñs
elles an tpa ⁊ sine p̄cipio a deo p̄ie geni-
tus eterna ⁊ inuestigabili gnātiō: q̄ cum
ip̄o p̄z ⁊ sp̄ulctō vñ⁹ de⁹ es: p̄manēs ilib⁹
q̄d eras ⁊ es: intra vñ⁹ puelle corpūculū
te clausisti factus hō: multaq̄ alia addidit
verba: deuotissimis mysteriis plena; cōb⁹
ventre. Et iō aia duabi potētis accige dz
finitis vir dñi glōsus sacri luscipies ad-

ordināde receptōis Fo. LXXIX

terā supin⁹ sedij. Deinde p̄san⁹ in mo/ dū cruci tenēs. Simeonis ap̄be vaticinū dec̄auit: q̄ finito apparēte luce q̄dā mi/ rabili⁹ ex hac vita migravit. Hec Euseb. Exemplū etiā reuerētie inductiū habet⁹ in Joane baptista: q̄ in m̄ris vtero sc̄fī⁹ cauſ: a puericia in eremo querſat⁹: et a dño inuitat⁹ vt eū baptizaret: timuit tan gere verticē dñi. Unū cārat ecclia: Bapti ſta tremuit ⁊ n̄ audet rāgere ſc̄m dei p̄ti censēd clamat cū tremore/ſc̄fīca me ſal uator quō ḡ nō timet hō p̄cōr ſumere to tū ch̄ri corpus iā glorificatū: ſi innocētissi mus ioānes timuit ip̄z rāgere adhuc paſ ſible ⁊ mortale. Itē narrat Guilt. expla quēd timoris ⁊ reuerētie inductiua. Nar rat enī q̄ ſacerdos quidā lubric⁹ ⁊ imun̄di: corpus ch̄ri q̄ſi quidie polluto ore ſu mebat. et vide vindictā dei. Os eius cir ca ſanum ⁊ mentū eft verſum: ⁊ lingua co putruit/ ita vixit p̄ ab amicis suis poſſet ſuſtineri. Sic ⁊ ſacerdos i gallia fuit cui⁹ man⁹ in miſſa ſup arā extenſe igne celeſti r̄ſq ad cubitos ſunt 2buste. Hec Guilt. Itē legim⁹ de quodā moyacho q̄ a beato Bern. amonit⁹ ne ad ſac̄p accederet: ni⁹ hilo min⁹ accessit. Lui ait Bern. Iudic⁹ dñs inter me et te: dás ei co:p⁹ ch̄ri: et ſta tim guttur eius ruptum eft ⁊ inde exiuit corpus ch̄ri. Illeg⁹ muſerabilis expirauit. Ad hoc etiā valer exemplum b̄tā ma galena q̄ rāferuenter dñm diligebat ⁊ rā deuote ei ⁊ viuo ⁊ mortuo ſeruerat: ⁊ enī phibita eft rāgere pedes dñi. Unū Jo. xx. dicit ei dñs: Noli me rāgere. Itē b̄tus Bar⁹ ranta ad ch̄ri corpus reuerētie habebat: vt ſibypt̄ politice abſcideret vt reprobus ſacerdotio haberef. Hec itaq̄ ſimila exempla ſiderare debem⁹ cum ad hoc ſacrū accedere volim⁹ vt ſic ad timorē ⁊ reuerētie inducamur. In fu gurā hui⁹ p̄ceptum fuit fili⁹ iſrael. Ut co mederet agnū paſcale habētes calciamēta in pedib⁹: fm Greg. calciamēta facta o pellib⁹ animalium mortuorū dant intellige/ re docimēta ⁊ exempla patrū defunctoꝝ. Et hec debem⁹ habere in pedib⁹. i. affecti onib⁹ que portat aīm. ſicut pedes corporis. Vel etiā p̄ calciamēta que fūt de pellib⁹ animalium mortuorū (vt dictū eft) docemur ſiderare affectiue morēdi necessitatēm

vt p̄ hoc inducamur ad h. militatez det timorē ⁊ reuerētie. Patz itaq̄ de ſc̄da affectiōe q̄ debet eſſe in comunicāte q̄ eſb affectiōe veneratiue humiliatiōis. Tertia est affectiōe desideratiue interiore. Dē em alijs ſumere corp⁹ ch̄ri cū ingēti deſ derio pueniēt ad finē ultimū quē intēdi mus. i. ad clarā diuine maieſtarū viſionē: vt cū deſiderio incorpandi ch̄ro vt mem/ biū eius: ita v̄dicas deuota anima christi ſponsa illud Lan. v. Glenat dilect⁹ me⁹ in hortū ſuū. Aug⁹. Dora viſa boni chriſtiani ſanctū deſideriū. Quod deſideras: nōdum viſdes: ſed deſiderādo capax eris. Debet autē hoc deſideriū. p̄uocari ex tripli coſideratione. Primo ex coſideratione diuine charitatis: rāineſſabilis ⁊ mi rabiliter in hoc ſacramento oſtēſe: rōne cuius accendi deber hois deſideriū in dñi Figura. Filiiſiſt̄ p̄cepti fuit Ero. xij. ne de agno paſcali coedēt̄ aliquid coctūm aqua: ſed aſſum t̄m igni. Nota: Aqua bulbi liens elevar qđ eft in porro vſcq ad ſumūz et ibi multoties appetere elle magnū qđ: cū t̄m q̄ nibil ſit. Sic hypocrite falſo p̄ten dūne ligna ⁊ lachrymas deuotiōis ⁊ rey uerētie ⁊ ſanctitatis: ſepe nibil eft in funē do pocti. i. in corde. Debet ḡ ſumū hoc ſa cramentū nō in deuotiōi ſita: ſed arden ti deſiderio charitatis feruerſc̄p̄ ex medita tionē diuine paſſionis ⁊ diuini amoris qui eft ignis ſpūſiancti. Et ſic deber ſumū aſſum igni. i. in corde igne charitatis inſtituato. Periculouſz itaq̄ arz detestabile ſe cu ſedio cozdis aut to:poſe accedere ad h ſacramentū in q̄ ſotinē ſumā diuinitas: in ſinita bonitas: et immēla iocūditas. Deber itaq̄ accipi cū igne charitatis illuina ſtuo cordis: ⁊ nō igne turbido ⁊ ſumū ſo cupiditatis terrene aut carnalis volu pratis qui eft excecatiū mētis. De quo P̄. Supcedidit ignis ⁊ nō viderūt ſolez Unū corda tali igne inflamata nō ſenſit hui⁹ cibi dulcedine: ſicut nec praui fili⁹ ſrl̄ delicios⁹ et cupidi dulcedine māne. Num. xj. Ania mea arida eft: nibil aliud vidente ocli n̄i niſi man. Ania n̄ra nauſeat ſup cly bo iſto leniſſimo. Sed ex coſideratio ne mūdane vanitatis q̄ ita trāſtoria eft. Figura Ero. xij. p̄ceptū eft vt comedēt̄ agnū paſcale habēt̄ renes accim⁹

De venerabili sacrō, de mysterio

ctos et calciam̄da in pedib; et baculos in manib; q̄ sunt signa hois parati recedere et pegrinari. Heb. xij. Nō h̄m̄ b̄c cuiate manente sed futurā in gr̄m̄: quā inq̄ sitione maxime facim̄ duote sumēdo corporis dñi cū. Tertio ex consideratioē etne felicitatē: q̄ in h̄ sacro p̄figurat̄: vt sup̄ dictū est. Figura. p̄ceptū fuit Exod. xij. ut agnū pascale comedērē festinat̄. In q̄ docentur sumere hoc sacrācū feruēti desiderio cito p̄cipiēdi effecū ei⁹ q̄ est incorp̄orari ch̄o et igr̄di signa requiē. Heb. viii. Festinem⁹ ingredi in illā requiē. Pat̄z sac̄p̄ sed̄ consideratio p̄tines ad dignitatem receptōis q̄ ex consideratio cōicative affectōis

Tertia ē consideratio cōsecutiva deuotōis. Nā post receptōez b̄ sac̄ deb̄ seruere in hoī mirabilis deuotio q̄ p̄cipue debet esse triplex. Prima ē deuotio gratia actōis. Debet em̄ deuo- tissime gras agere deo de rāto p̄cepto b̄ficio. Col. i. In oī p̄ture fortat̄. s. p̄ plenitātē maiestat̄; s̄m̄ potentia claritatis eius cū gaudio gras agentes deo et p̄i q̄ dignos nos fecit sortis sc̄rop̄ in lumine: q̄ eripuit nos de p̄tate tenebraꝝ et trastulit nos in regnū filij dilectionis sue in q̄ habet redemptōis in remissionē p̄ctōp̄. Hec ille Sed heu heu q̄ multi ingrati sunt post tātē sac̄i receptionē diuinā bonitatem mis̄num recognoscētes et ad p̄tā sua redeūt̄. Sc̄da est deuotio sacre meditatiois: debet em̄ deuotōez meditari circa dulcedine huī sac̄i et passionē dñi iesu, ut dicat̄ cum Ps. In meditatioē mea erardeſſet̄ ignis, s. charitatis. Tertia est deuotio virtuose opatiōis. Tūc em̄ deb̄ hō laborare tota ani deuotōez desiderio i virtuosis opib; et in oīb; deuote incedere per viā salutis. Ad hoc em̄ recepit̄ hoc sac̄m̄ tanq̄ viaticū fortificatiū ad debellādas tentatiōes et p̄ficiēdas virtuosas opatiōes. Laveat q̄ ne inuanuz recepit̄. n. Lop̄. vj. Et hōt̄ am̄ur ne in vacuū gr̄am̄ dei recipiat̄. Pr̄t̄ itaq̄ p̄m̄ mysteriū sp̄cale p̄tines ad receptōez b̄ sac̄i: qđ mysteriū ē peurāda deuote receptōis dignitas.

Alōm̄ mysteriū est desiderāda dīgrie receptōis fructuositas sine yri-

itas. Digne p̄fecto eucharistie receptio multū est fructifera. Un̄ de hoc sac̄o p̄t exponi illō Apoc. vi. Et utraq̄ p̄te fui-

n̄s. s. ḡfe copiosissime in ch̄o exiſit̄: lī gnū vite. s. h̄ sac̄z viuificatiū afferes fru-

ctus duodeci. Prim⁹ fruct⁹ est p̄tō purgatio. s. ventilū et q̄nq̄ mortalium obli-

torū. Q̄, ei p̄ hoc sac̄m̄ purgētur venialia h̄i d̄ se. di. vii. c. Lū oē. c. Si q̄t̄ies, et c. Un̄ b̄ndicione. Un̄ etiā Amb. li. de sacris or-

Iste panis q̄tidian⁹ sumit̄ in remediuī q̄tiane infirmitat̄. Quāt̄ aut̄ sit iste celi-

ctus. s. remissio venialium patere p̄t si q̄t̄

dere q̄ntū ip̄a aiaz ledat̄. Iz ei eternā dā-

nationē nō inducas; inferit̄ tñ tria p̄cipua nocumēta. Primū: q̄r feruēt̄ charitas diminuit̄. Sc̄dū: q̄r ad mortalia dispo-

nūt̄. Tertiū: q̄r ad penā purgatoriū que-

guissima est obligat̄. De his alibi. Per h̄ et̄ sac̄m̄ purgant̄ mortalia oblitera. h̄ ob-

litis facta inq̄stū sufficiet̄: vt s. dictū ē. Un̄ de Sco. in. iiii. di. ix. q̄ siq̄ facta dilig-

genti exaltatiō nō recordare p̄t̄ nisi de uno p̄ctōp̄ suo p̄ et de illo dūrāt̄. Interē i p̄t-

culari: et de oblit̄ in gnali: cōcidāto remis-

sione et gr̄am̄ ch̄i obtineret̄. Et m̄ltōis p̄tā oblitera p̄ture sac̄i ad mēoniā reduc̄t̄.

Et tūc tenet̄ hō post susceptiū ch̄i corp̄

q̄cūt̄ p̄t̄ p̄fit̄er̄ illis in speci. Se

cūt̄ fruct⁹ est aiaz viuificatio. P̄ficiē-

z p̄tinuat̄ vitā aiez: et h̄ tōne p̄t̄. s. ch̄i q̄

de se d̄ Jo. xiiij. Ego sū via: vitas: et vita.

Et Jo. vi. Qui manducat̄ me t̄ ip̄e viuet̄ p̄pter me. Sicut et lignū vite comeliū vī-

tā seruabat̄. vt d̄ Gen. ii. sic diuina sapia ch̄is. Sap. iij. Lignū vite est his q̄ app̄ber-

derit eā: q̄ tenuerit eā būs. Prop̄ qđ et

dicebat̄ Jo. vi. Nisi mā. car. s. ho. et bi. a⁹

fan. nō ha. vi. in yob. Ibidē. Ego sū panis

vite. Tertiū est illūinatio. Per deuotaz

em̄ lūptōis huī sac̄i atq̄ p̄ deuotā mā-

se auditōes in q̄ ch̄is sp̄uāl māducaſ: mē-

tales oculi illūinatur. In cui⁹ mysteriū.

Reg. xiiij. cū ionathas mel gustasset ap̄t̄

sunt ocli ei⁹. Pr̄t̄ Tob. xij. exelle p̄ficiē

ordināde receptōis Fo. LXXX

tuos ut videas. Illūinat iste mēs hūat
 na ḡ hoc sac̄m p̄cipue ad diuinā bonitatem
 ampli⁹ templādā. **Quart⁹** est refes-
 cto seu cibatio. **Io. vi.** **Ego** mea
 vere est cib⁹ r̄c. **Sicur** ei ait Rich. in. iij.
 p. viii. **Quēadmodū** aie vegetatiue (q̄ est
 formale p̄cipiū naturalē vīte gnabiliuz et
 corrupibilū) d̄e⁹ indicit p̄tentia gene-
 rativa q̄ quā res vīues effici⁹; et augmenta-
 tivā q̄ qua res vīues augmentat⁹; et nutriti-
 vīa q̄ quā nutrit⁹ in esse p̄seruat q̄diu vi-
 ut recuperando id q̄d successiue depditur.
Iea p̄ ip̄e nūc diaz ch̄s tria inter sacra
 instituit. **D**er q̄d vñū q̄ia effici⁹ vīues vī-
 tas p̄spūali⁹; et hoc est sac̄m baptis̄m. q̄ alio
 p̄o in vīete sp̄nālī vita sp̄nālis augef et
 roboraf; et hoc est sac̄m p̄firmatiōis. per
 ali⁹ aut nutrit⁹ p̄seruat⁹; et hoc est sac̄m
 eucharistie q̄d regaf q̄d scidie d̄ feruo
 te charitatis depdit⁹; p̄terea dat sub si-
 militudine cibi ⁊ pot⁹; q̄d hoc aut refectur
 mens hūana/ q̄d vñū p̄ hoc sac̄m sentit se
 tantū a deo amari q̄d nobis mori voluit
 et corp⁹ s̄. sic mirabilis nob̄ tribuit igne
 chariar̄; inflāmat⁹ ⁊ in deū trāformatur
Io. Ps. **Justi** epoulet⁹ ⁊ exultet⁹ ⁊ delectet⁹
 tur in leticia. **Quint⁹** est glaz augmē-
 tatio ⁊ virtutū atq̄ meritoz. **Ubi Inno-**
 de officio misse. iij. p. c. xl. al. **P**er huius
 sac̄i virtutē yniuerſe vīutes augetur; et
 om̄ grāz exuberat̄ charismata. **Nec** miq̄
 q̄d dñs **Io. vi.** **Qui** mā. car. mēa et bl.
 meu sang. in me ma. ⁊ ego in eo. **P**er hoc
 itaq̄ corp⁹ ch̄i sumim⁹; p̄ticipes effi-
 ciunt oim bonoz q̄ ch̄s illo corpe ope-
 ratus est; ieiunādo; p̄dicādo; vigilādo; dis-
 currendo; ⁊ orādo; ⁊ sic de alijs. **In sup̄ p̄tis**
 p̄ticipes efficiunt meriti sue passiois. **Ubi di-**
 cū **Tho.** q̄ in q̄libet missa inuenit ois fru-
 citus; et vītilas quā ch̄s in paraceue o/
 perat⁹ est ⁊ in cruce. **Ite** accipis in hoc sa-
 cramēto participationē oim meritoz co/
 natus eccl̄ez oim sc̄tōz. **Hinc** est q̄ in sym-
 bolo fidei dicim⁹. **Eredo** sc̄tōz coionem.
Ubi Alb. mag. **P**er vey ch̄i corp⁹ oes-
 nos oim ch̄i gratys ⁊ oim fidelium cōica-
 mus. Propter q̄d etiā cōmuniō dī. **P**er h̄
 strag lac̄m p̄ticipan⁹ meritis ⁊ virtutib⁹
 oim patriarchaz; p̄hetaz; aploz; marty-
 rū; p̄fessoz; vīrgīnuz ⁊ angeloz atq̄ electo-
 cal. **E**ffectū ḡ sacramētoz in eo q̄ sumit̄
 rum oim; q̄ om̄ia a ch̄i in corp⁹ ei⁹ mysti-
 cū fluxerunt; ⁊ de quolibz in quilibz p̄ gra-
 tiam sp̄nāsti redundat̄. **Ubi** dulcissimus
 iesus p̄t dicere culibet digne cōcānti il-
 lud q̄d Jacob ad Laban dixit Gen. xxx.
Modiciū habuisti anteq̄ venire ad te; et
 nūc diues effectus es; bñdixit tibi dñs ad
 introitū meū. **E**t vere bñdicitur hō ad in-
 troitū ch̄i in hoc sacramēto; q̄d nō vīc̄
 mutat̄ in holēm sicut cib⁹ ⁊ potus corporal⁹
 sed p̄ ip̄m hō mutat̄ ⁊ transformat̄ in deū
 et incorp̄at̄ ip̄s̄ deo. **U**nde vox diuina ad
 Aug⁹. dī. **N**ō tu memutabis in te sed tu
 mutaberis in me. **S**ic dicit ch̄is culibz cō-
 municāti. **N**on tu me r̄c. **Q**uod enī deus
 est ex natura; hoc fit homo p̄ grām qui di-
 gne cōmunicat. **E**rigo de⁹ habeat po⁹
 tentiā infinitā; sapientia eterna; ⁊ imenſaz
 bonitatem. **E**x ei⁹ ḡ potētia homi in hoc sa-
 cramēto cōmunicata effici⁹ homo poten-
 tia⁹ ad virtuose opand⁹. **E**x eius sapien-
 tia effici⁹ sapientia ad electionē boni ⁊ re⁹
 fūtationē mali. **E**x eius bonitate effici⁹
 magis p̄ius ⁊ charitati⁹ atq̄ pacificus.
Pez igis q̄d sit augmetatio grātia p̄ h̄
 sacramētu. **A**lter tamē q̄d p̄ sac̄m p̄fū-
 mationis (vt dicit **Tho.**) q̄d p̄ sacramētu
 p̄firmatiōis augef ⁊ p̄fici⁹ grātia ad p̄s̄
 stendū p̄tra exteriōres impugnatiōes int̄-
 micoz ch̄i. **P**er hoc autē sac̄m augetur
 grā ⁊ p̄fici⁹ sp̄nālia vita ad hoc q̄d hō in se
 ip̄o p̄fect⁹ existat p̄ cōiunctiōē ad deūg.
Hoc **Tho.** **Sext⁹** fructus est fortifica-
 tio. **B**ente enī roborat ⁊ cibis corporis
 corpus. **P**er hoc enī deuore sumptū robo-
 ratur p̄positū p̄ficiēdi. **In** cui⁹ figura
 Helias roborat⁹ est cū comedisset panez
 subcinericiū. ve h̄. iij. Reg. xix. Subcine-
 ricū panis est hoc sacramētu sub cādes
 ribus accidentiū occulatū. **Septim⁹**
 est satiſfac̄tio. **E**t hoc sibi cōlenit dupli-
 catione. **S**icut enī dicit **Tho.** iij. iij.
 parte. q̄st. lxxix. **H**oc sacramētu simulē
 sacrificiū et sacramētu. **S**acrificiū est
 inq̄ntum offertur et inq̄ntum cōmemorat
 passionem christi qua seip̄m tradidit obla-
 tionem ⁊ hostiam deo in odoze suauitat̄.
 ve dī Ephes. v. **S**ac̄m p̄o inq̄ntū sumit̄
 ⁊ inquantū ibi ch̄is sub alia specie occul-
 tal. **E**ffectū ḡ sacramētoz in eo q̄ sumit̄

LL 7

De venerabili sacrō. De myst.

Effectū autē sacrificij babet in eo qui offerit: r̄ in his p̄ q̄b̄ offertur. Si ergo p̄sideat ut sacramentū qr̄ vt sic haber nos nū tristre r̄ vniue chio r̄ in eū transformare q̄ q̄ dē vniū fit q̄ charitatē q̄ operit multitu⁹ dinē p̄ctō p̄: r̄ ex cuius feruo: r̄ sequit̄ ali q̄s remissione nō solū culpes: etiam pene Jō inq̄ntū sacramentū cōcomitanter satifacit: nō qr̄ p̄ hoc p̄sequet̄ remissione roti⁹ pene s̄z sedm̄ modū sue deuotiois atq̄ feruoris. Si aut̄ p̄sideref̄ vt sacrificiū: habz̄ vnum satifaciū nō solū p̄ culpa: s̄z etiā p̄ pena r̄ p̄dest̄ his p̄ q̄bus offert̄ tā viuis q̄ defunctis. Sed in latifaciōe magis cōdenditur deuotio offerēt̄ q̄ q̄ntitatē oblationis: vt pt̄z Luc. xxi. de vidua q̄ misit duo minuta: de q̄ d̄t̄ d̄s q̄ plus oib̄ mī sit: ponderato vīz suo affectu: q̄uis ergo hec oblatio ex sui q̄ntitate sufficiat ad satisfaciendum pro omni pena tamen fit satisfactiona illis p̄o quibus offertur vel vel etiā offerēt̄ib̄ scdm̄ sue deuotiois q̄ntitatē r̄ nō semg. p̄ tota pena. Alexā. papa de 2se. vsl. q. c. Abil. Abil in sacrificiis manus esse pōt̄ q̄ corpus r̄ sanguis ch̄ri nec vlla oblatio hac pōtio est s̄z oēs p̄cellit: q̄ pura p̄scientia dño est offerenda. Octauus fructus est defensio siue p̄seruatio a p̄tis futuri. Defendit em ab impugnatiōe triū hostiū. s. mūdi: carnis: r̄ demonis. Primo defendit a mundo. Per hoc em̄ sacramentū grā roborat: r̄ cōfirmatur eo: bois in amore ch̄ritatis retrahit ab amore mūdi. Ps. Panis cor̄ bois cōfirmat. Et Aug⁹. sup. Jo. Secur⁹ acce de panis est nō venenū. Ps. Si ambulauero in medio ymbre mortis. s. in hoc mūdo: nō timebo mala q̄m tu meū es: p̄ hoc sacramētu. Scđo defendit carne ei⁹ somgē mitigādo sicut aq̄ refrigerat ignē Hinc ps̄ in p̄sona devote cōicat̄. alt. Super aq̄s refectois educavit me: aiaz meā quebit̄. s. ad spūalia q̄ inclinata fuit ad carnalia. In figura hui⁹ cū māna defēdebat et ros. Tertio a demone defēdit inq̄ntū est signū passiōis ch̄ri q̄ quā vici sunt demones. Jō impugnationē eo repellit Ps. Paralti in p̄spectu meo mēlam ad̄ uerius eos q̄ tribulat̄ me. Ebr̄. sup. Jo. Ut leones flāmā spirātes de mēsa dñi recedimus terribiles demonib̄ facti. Hec

ille. Notandū tñ q̄ hō qr̄ fm̄ statū p̄nt̄ yl resp̄ est flexibilis r̄ ad bonū r̄ ad malum. Jō h̄ sacramēti nō aufer̄ hoī possibilitatē pecādi. Licet̄ se h̄eāptutē p̄seruatiār̄ dē fēstū a p̄to. Unū līc̄z nō p̄firmat penit⁹ in bono. dact̄ firmi⁹ p̄positū cauendi q̄ p̄tis. Narrat cesari⁹: q̄ in ciuitate remēsi miles q̄daz p̄sobrinā suā cōcubinā hēbat cui rāto gl̄utinatus fuit amore vt nec ad moitōe nec exōciatiōe nec aliq̄ h̄uana ūcūdīa ab ea veller separā. Lande tact⁹ in firmitate: timore mortis vocavit sacerdos tēcūi cū lachrymis p̄fessus eīquē cū sacerdos moneret vt rā illicētā abnegaret cōmīxtione r̄ illā p̄sonā a se amouret. Respondit. Dñe nō possū. Dilite itaq̄ in sua obstinatiōe p̄seuerat: sacerdos recēsit cū corpore dñi q̄d secū ad cōcandū mīlitē actulerat. Exēit aut̄ de domo sacerdoti: occurrit bt̄us bernard⁹ interrogas eū q̄s infirmū nō cōmunicasset. Lām āt intelligēs: ait sacerdoti. Reuertere meū ad infirmū. Līc̄z reuersi essent: vir sc̄tis militi iam morituro ea q̄ saluſerāt suā sit. Ille aut̄ cū p̄fēt̄ tā dicta obedientiā in oib̄ sponderet: ait vir sc̄t̄ us. Nūq̄ doles q̄ voluntatē reh̄istedi h̄e nō potes. Ac ille dixit. Dñe valde doleo. Quo audito abbas: ait sacerdoti vt corp⁹ dñi daret infirmo. Dīra res. Statim vt salvator̄ intrauit: salus facta est huic domui. Ab illa ei hora p̄fecte odire cepit quā an illicētā mīlauerat. Ait aut̄. Gr̄as ago deo q̄ meliora berauit q̄ mō diabolū libēt̄. viderē q̄ illā. Sicq̄ in bona p̄fessiōe r̄ p̄tritiōe mīgrauit ad dñm. hec cesari⁹. Non⁹ fr̄t̄us est relevatiō. Si em̄ hō r̄ h̄uana fr̄gilat̄ vel diabolica tēratiōe post cōionē in p̄tēm facili⁹ surgerat p̄t̄ q̄s nō cōicasset. Ro: q̄s sicut dictū ē per h̄ sacramētā fortificat̄. Facili⁹ aut̄ ē fort̄i resurgere q̄ debili quēadmodūr̄ in naturalib̄ vide mus: s̄z q̄dā nimis pussillanimes inaniōe delusi abstinet̄ se ab h̄ vitali sacerdotē recidiuatiōe p̄t̄ cōionē esse multo grauitōr̄ q̄ sine cōione. Juxta illud Jō. v. Glade r̄ iā āpli⁹ nō peccare ne deten⁹ tibi p̄tingat. Nō intelligētes q̄ dñs nō detinet̄. Ampli⁹ nō pecces: s̄z nō peccare. I. nō habeas p̄positū peccati. Tales itaq̄ p̄co dēbēt̄ cadere r̄ nō resurgere sic cadereze

ordināde receptōis. Fo. LXXXI

surgere cū tñ pñmū sit diabolica; scdm hu
manū. Prum est malignitas blasphemie:
scd fragilitas hūane. Primi volūt ēē de
mōes; scd hoies/qz hūanū est peccare; s3
diabolici est pseuerare. **D**ecim⁹ est pse
ueratio. s.m via dei. Q̄s qdē frutes eria
sine pseuerātia pugre pñt h̄ vicia/ sed vñ
cerenunc⁹: Sola em̄ pseuerātia vicit; sal⁹
vum facit et coronat Batt. x. Qui pseue⁹
rauerit vñqz in finē hic sal⁹ erit. Et qz sa
era coī boiem qfim̄at et roborat: o pse
uerare facit. **T**ūn de Heliā dī. iij. Re. xix.
q ambulauit in fortitudine cab̄ illi vñqz
ad monē dei oreb. **D**eb̄ em̄ interpretat so/
litudo. Et p hoc signat q hō p virtutem
h̄mōi sac̄i ambulat in via dei qñqz ania
soluta a carne qñi sola remaneat dū corp⁹
terre tradit et ania sursum elevat. **T**ūn
decim⁹ fructus ē sumē diuinitatis; qdā p⁹
gustatio. **I**nnoce. **S**apia dei q se p vñibi
la manifestat volēs euidenter ondere q
ip̄a est cib̄ ania/carnē assump̄ta p̄posuit
in eduliu ut p cibū hūanitatis inuitaret
ad gustū dūm̄at̄; de q P̄. Gustate et
videite qm̄ suauis est dñs. Ibi q p̄e guita
ti p̄t diuina bonitas sive largitas in refi
cendo; et diuina sapia in vñficiādo. Nam
vñm̄oī oriebat. s. ex gustu: unde vita re/
surrexit. **H**ic q̄pe fuerat Ade Gen. ii.
In quinc⁹ die cōceder⁹ morte morier. De
hoc aut̄ dī. Jo. vii. Siqz māducauerit ex
hoc pane: vñet in eternū. Ibi em̄ p̄gusta
ri p̄t diuine dulcedis immensitas. Nā l3
ibi sit amaritudo ppter recordationē pa/
sionis: n̄ ibi ē summa dulcedo ppter expi
entia plūmati amor⁹ que cb̄is nob̄ ondit.
Quid em̄ dulci⁹ q̄ sentire si sic inerrab̄i
liter amari a lumino et yero deo. **S**ap. xii.
O q̄suauis est dñe sp̄us tu⁹ in nob̄. Esti
foite q̄z: An q̄libz iust⁹ sp̄ heat hic effe/
ctū sive fructu delectatiois seu p̄gustatio/
nis sp̄ual⁹. **R**ūndet Alex. q nō. **O**ncip⁹ iust⁹
accedit ad altare ita tepide et indeuore si/
ne debita reuerētia tñore et cū rāta distra/
ctione ani q nulli reportat 2modū: l3nō
incurrat offendam morale. Ad h̄ ḡ p̄ re/
portet hic gustū sp̄ualē et delectatiois; oz
q̄ se p̄pare diliget p̄siderādo ad qd acce
dit vñ cū deuotioē et reuerētia accedat: et
cū alijs p̄dicionib⁹ sup̄ posit. **D**uodeci⁹
fruct⁹ ē glie adeptio. In h̄ ei sac̄o p̄tine⁹

ip̄e ch̄s et remēorat̄ ci⁹ passio p̄ quā nob̄
aperuit aditū glie: fñ illō Heb. ix. Nou⁹
testamēti mediator ē et morte intercedēt
te in re. e.p. q.e. sub p̄. te. re promissioꝝ acci
piat q̄ vocati sūr etne hereditat̄. **E**l. Jo:
vi. Siqz mādu. ex h̄ pa. vñet in eternū.
hic p̄ grām; et in futuro p̄ ḡlam Patzḡk
ex dīc̄s fructuosa sit eucharistie digna
receptio. Apparet i ḡk in h̄ sac̄o maximū
domū dei. Nā li b̄i in p̄tia ch̄o fruūt le/
tius q̄ nos: tñ in eucharistia ch̄im sumi⁹
fructuosi⁹ inqntuz pficere possum⁹ nō so/
lū in accidētali p̄mio: sedetia in essentiali;
b̄tūt no. **B**ti qdē ch̄im h̄nt securi⁹: sed
nos mirabili⁹. Sz cū tot sint et cāexcellen
tes hui⁹ sac̄i fruct⁹: p̄t alijs q̄rere **A**n
expedit q̄dīc̄ eucharistia sumere **R**ūndz
Tbo. in. iij. dī. xij. notādo q̄ in h̄ sac̄o re/
quirif ex p̄e recipiētis desideriū p̄iūcio/
nis ad ch̄im qd̄ facit amor et reuerētia sa
cramēti q ad donū timoꝝ p̄tinet. **P**rimū
incitat ad freqūtationēs hui⁹ sac̄i q̄dīc̄ia⁹
nā: h̄ scd̄ retrahit. **T**ūn siqz expīmētū
cognoscet ex q̄dīc̄ia sumptioſe seruozē
charitas; augeri et reuerētia nō minui: de/
bet q̄dīc̄ cōicare. Si aut̄ sentiret q̄ q̄dī
dīana freqūtationē reuerētia minui rfer
uote nō multū augeri: talis deberet inter
dū abstinenre ut cū maiori deuotioē et reue
rētia postmodū accederet. **T**ūn qntuz ad
hoc vñuqz relinqndus est iudicio suo.
Et hoc est qd̄ Aug⁹. dī. Dicit q̄spā nom
elle accipiendā q̄dīc̄ eucharistia: al⁹ af̄
firmat q̄dīc̄ sumētā. Faciat vñuqz illo
lud qd̄ em̄ fidē sūa p̄e credit esse faciedū.
Hec Aug⁹. Et p̄bat exēplis Sachet et
cētūrois qd̄ vñ⁹ recepit dñm gaudens.
Ali⁹ dī: Nō sum p̄gn⁹ ut intres sub re/
ctum meū: et vñc̄z māiam p̄secut⁹ est.
Patz itaqz scdm mysteriū sp̄ale p̄m̄os
ad eucharistie receptioꝝ; qd̄ est d̄siderāda
digne receptioꝝ fructuositras.

Etiū mysteriū est abomināda i/
Digne receptioꝝ detestabilitas q̄
maxime apparet ex tr̄b̄.
Primo ex grauissima p̄atiōe.
Scd̄ ex turpissima vñpēsione.
Certio ex ingratisimo p̄cōtione.

Modo igr̄ ex grauissima
p̄gationē sive affilatioꝝ. Hoc cū p̄cōtū re/
223

De venerabili sacrō, de niysterio

putat sile peto. q. chīm crucifixurū. i.
Loy. x. Quicunq; māducauerit pa. hūc r

ub̄erit cali. dñi incl. re⁹ erit cor. et san. dñi.
Glo. acsi chīz occiderit punc̄t. Sicut ā
dī. Tho. in. iij. p. q. lxx. Hec p̄atio acce⁹
dit fīm silētudinē: qz v̄tric̄ p̄tem p̄mitis
p̄tra corp⁹ chīz: nō aut fīm crīmis q̄ntitā-
te. p̄tem em̄ occidentiū chīm fuit nūlō ḡ
nius. Primo qdē qz fuit p̄tra corp⁹ chīz i
p̄pria specie: hoc aut p̄tra corp⁹ chīz in sp̄e
sacrāti. Hec qz illō p̄tem p̄cessit et int̄e⁹
rōne nocēdi chīz: hoc aut nō. Hec Tho.
Est tñ ex alia p̄e qd̄ aggrauat p̄tem indi-
gne coicantū v̄lra et iup p̄tem crucifixum
tū. Primo amplior cogitio quā h̄z chīz
anūs de chīz: quā nō h̄bāt crucifigētes.
Sed maior obligat̄ qd̄ obligat̄ chīzian⁹
ip̄i chīz cui p̄misit fide in baptismo. Ter-
tio nobilior p̄dicio. qz tūc mortale erat cor-
pus chīz: nūc aut glosum et mortale. Hn
glo. sup psal. lxix. Graui⁹ peccat̄ p̄cepto
sedētis in celo: qz q̄ crucifixit ambulantez
in terra. Pensare frēs p̄fate siq̄s fidē ha-
bes sciret le sel chīz crucifixiss: credo ip̄e
veller nudis pedib⁹ p̄ mundū ambulādo-
toro tpe vite sue durissimā p̄niam agere
qd̄ ḡ debetē facere h̄i q̄ totiē q̄miserūt
p̄tem sile Amb. Quid indigne chīm sumit
idē est acsi ip̄i interficiat. Talis enī qn̄
tu in se est iteyū chīm crucifigētes. Heb. vi.
Rursum crucifigētes filiū dei ostētui ha-
bētes. i. derisiōi. Crucifigēt ei cū qn̄tu i se
et q̄ cām sue crucifixiōis repetit. et illudit
eiz in honorez dū sita: cū honorare. Pe-
terea sp̄calit̄ p̄tem fornicatorz ad chīz me-
sain acceditis p̄patur peto iude. pditoris
Hiero. in qdā ep̄la. Quid tibi cū femis
q̄ ad altare cū dñi fabularz: die sacerdos
diclerice q̄liter h̄stē lab̄s oscularz filiuz
virginis q̄bus oscularz es labia meretr̄ i-
cis. H̄uda osculo filiū hois tradis. Hec
Hiero. Sicut de Tho. vbi s. Hec p̄pa-
tio atēdīs qn̄tu ad silētudinē crīmis: qa
v̄terg cū signo charitatis chīm offendit:
nō aut qn̄tu ad crīmis q̄ntitatē. Hec tñ si
militudo p̄petit etiā alijs petōrib⁹ sicut et
fornicatorib⁹: qz etiā p̄ alia p̄tā mortalia
agis p̄tra charitatē chīz cuius signū est h̄
sacrificato maḡ qn̄to petā s̄t̄ ḡuora. pec-
catū tñ fornicatiōis qn̄tu ad aliqd̄ magis
reddi hoiez inepit̄ ad p̄ceptiōez h̄z sacri;

inq̄ntū. s. qz hoc p̄tem sp̄us maxime car-
ni subiect̄. Hec Tho.

Hec apparat detesta-
bilis 2dicio h̄z crīmis et turpissima villo-
pensio. qz indigne coicāt̄ turpissime villo-
pēdit et p̄tem chīm dñm. Hn de q̄n̄z
indigne coicāt̄ p̄tō dñs dicere illō qd̄ de
iuda dixit. Gerutū man⁹ tradit̄: me me-
cū est in mēta. Sicut em̄ iudas chīm tra-
dedit p̄secutorib⁹: sic p̄ficiet̄ v̄lsumis cor-
pus chīz indigne tradit̄ illum qn̄tu in se
demonib⁹: cū ponat̄ eū in loco p̄tā demo-
nis subiect̄: et in hoc maxie vides eū villo-
pendere. Itē talis magis vides p̄cēt̄ dñm
dñm qz iudei crucifigētes. Sc̄iēt̄ enim
chīz p̄tumelāz inuria facit que credit̄ et
deū. Audi ho si coic̄sūt̄: mīc̄ dñm glie
crucifigēt̄: sic dī apls. j. Loy. ii. Vnq̄
dñs sic rogarē. p̄ indigne coicāt̄: tēt̄ p̄
crucifigēt̄: otāt̄ d. Pi iḡsē eis qz ne-
sc̄iūt̄ qd̄ faciūt̄. Itē qua maiorē p̄tumelā
p̄t̄ qz inferre dñs suo: qz vt eū accipiat̄ et
in carcere fertidissimū. p̄ficiat̄. Pō el̄z ma-
ior: inuria si eū occideret. t̄si maior dolor
eset. Itē indigne coicāt̄ chīz inuria facit
in statu glie sue et q̄li coram tota curia sua
cōgregata. Greg. Quis fideliū dubiū bie-
possit in ip̄a imolatiōis hora ad sacerdos-
tis voce celos ap̄iri atq̄ in illo ielu chīm
mysterio angeloz chōros adesse: summis
ima sociari: frēs celestib⁹ adiūgi. Hec ille

Tertio ex ingratissima
p̄dicio. In hoc opt̄ez appget nimia in-
ḡtudo. qz veit diuina matētas visitare ho-
minē in h̄z sacro cū plenitudine charismat̄
tū: et miser h̄o nō timer et p̄tumelā infer-
re que p̄ posse debet̄ honorare ei grā-
agere. Satis amirari nō possim⁹ in hac
p̄e bonitate diuina et queritatem ingrat̄
dimē h̄uane. Ad aggrauatōez etiā ingrat̄
tudinis p̄tēt̄ qz in hoc sacro mōs dñi fi-
gurat̄: vt s̄ dictū est. Magna p̄sus in-
ḡtudo est siq̄s ei p̄tumelā inferat que re-
cordat̄ mortuū esse p̄ amore suo. Peccat̄
qz q̄mīsabil̄ et infelicitissimus est q̄ indigne
coic̄t̄. Tis p̄fecto infelicit̄: esse videtur
obz ceterz petōrib⁹: qz ip̄m sumū boni eſo-
ficiet̄ ei nōp̄ū et ex ip̄a vita moris: et ex ip̄o
atidoto iſfirmitatē icurrit ad mortē. Quis
loc⁹ curatiōi qz qd̄ currare debuit: hoīem

ordinâde receptōis **Fo.LXXXII**

litterā). Lo. xij. Iōo inter vos multi infir
mi et imbecilles et dormiunt mlti.s. p morē
Septima est maledictio multiplicatio
sc̄z iniquitatis de q̄ sequitur. Apōne. s. pm̄s
sive iniquitate sup iniquitate eoz yr et reue de
malo in peius. Apōc. xl. Qui in sordibz ē
sordescat adhuc. Octava est maledictio
induratiois s. cordis. de q̄ sequit; nō inh
tret in iusticiā tuā. Iz intrat in iusticia sua.
Format em ibi sc̄tias q̄les volūt; o ml
lericordia plumeres: et nō intrat in iusticiā
dei q̄ est veritas; via quā intrat hō p spū
alba bona. Ro. x. Ignorantes iusticiā dei et
sua volentes statuerent iusticie dei nō sunt
subjecti. Nona est maledictio exclusiois
s. a p̄sorū electoy et iustoy. De q̄ sequit
Decāta de libro vñterii et cū iustis nō scri
bit. s. p ap̄tissima signa male queratōis
ibi nō esse sc̄pti exteri oīdant. Tantem
aut sicut h̄z Matr. xiiij. Segabunt angelī
malos de medio iustoy. Ptz itaq̄ ḡ
piculosum q̄q̄s dānabile sit indigne coica
re q̄ em derelictus esse pot; q̄ p̄fissimo
tesu sic clement ad nos venientē tāle iniuria
facere. Parēt itaq̄ q̄ng mysteria q̄ de san
ctissimo atq̄ p̄cellētissimo eucharistie san
ctamēt sup fuerit ppōstica. q̄ sunt p̄fecto
rata mētis intentiois ac feruēti affectioe a
cūctis fidelibz p̄plāda. ve q̄ bōz p̄sides
rationē sp̄ magis ac magis rāvenerable
sacrī in maioriē habēam reuerentiā: et
cū feruētioi deuoroac ipm accedat
et in virtute cibi illius rāsancti: tamq̄ di
gnissimi (in q̄ chm̄ dōm̄ sub specie sumis
mus velamine) p̄uenire possim ad mons
te sc̄m dei: vbi ipm clare videam facie ad
facie in p̄petuū cū eo cū omni tocūditatē
dulcedine regnaturi. Amen.

Sermo de dedicatione ecclesie.

Erribilis ē
lo iste. Gen. xxvij. de ml
tis locis dici possunt ver
ba posita. Primo de loco huius terren
ne habitationis. Est enim terra locus no
bis terribilis. Nā q̄nctus terra videmus
cām habem⁹ reducēde in mēoriā illā terr

Statio de dedicatione ecclesie.

Erribilis ē
loc⁹ iste. Gen. xviij. de mil-
tis locis dici possunt ver⁹
ba posita. Pūmo de loco huius terre⁹
ne habitationis. Est enim terra locus no-
bis terribilis. Nā quicūq terrā videmus
cām habem⁹ reducede in meozia illa terri